

แนวทางการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี*

สวรงค์ ยิ้มประเสริฐ **

อาจารย์ ดร.ทีปพิพัฒน์ สันตะวัน ***

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี และเสนอแนวทางการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานีวิธีดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 ศึกษาปัญหาการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มผู้ผลิต และกลุ่มผู้บริโภค ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 217 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.92 ช่วงที่ 2 เสนอแนวทางการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี โดยใช้กระบวนการสนทนากลุ่ม

ผลการวิจัย พบว่า

1. การดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ในภาพรวมทุกด้านมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ด้านผลิตภัณฑ์ มีปัญหามากเกี่ยวกับความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ผ้าทอ ด้านราคา มีปัญหามากเกี่ยวกับติดป้ายบอกราคาสินค้าผ้าทอ ด้านสถานที่ มีปัญหามากเกี่ยวกับความสะอาดของสถานที่ และด้านการส่งเสริมการขาย มีปัญหาเกี่ยวกับการแนะนำการดูแลรักษาสินค้าผ้าทอแนวทางการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี หน่วยงานของรัฐต้องสนับสนุนให้มีการขยายตัวของตลาดผ้าทอพื้นเมืองที่กว้างขวางขึ้น และผลักดันให้กลุ่มสตรีผ้าทอพื้นเมืองเกิดการปรับเปลี่ยน ทั้งวิธีการผลิต รูปแบบการผลิต ให้ทันสมัยตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

คำสำคัญ : ผ้าทอพื้นเมือง, กลุ่มสตรี

*วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2554

** นักศึกษาคณะครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

*** อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

**Project Management Duidelines for womenweaving groups, Ban Rai District,
Uthai Thani Province**

Swan Yimprasert

Lecture Dr. Teeppipat Suntawan

Abstract

The purposes of this research were to study the problems related to the local homespun weaving groups for women, and to guide the direction of the local homespun groups for women located in the Ban Rai District, Uthai Thani province. The research procedure was divided into two halves. The first half was to study the problems related to the local homespun groups. A total of 217 people, consisting of administrators, producers, and customers, were given a four-point rating scale questionnaire. The second half of the research was to guide the direction of the local homespun groups in the Ban Rai District, Uthai Thani province. In this half of the research, information was gathered by focus group discussions.

The results were:

1. Overall, the project management problems of the women weaving groups in the Ban Rai District, Uthai Thani were at a low level. The problems included a lack of variety in product; there was rarely a price tag or indicator on the products; there were issues of cleanliness in the places where product was sold; and within the sales promotion of the product there were issues related to the care and maintenance of the product.

2. To provide proper guidelines in weaving management for the local homespun weaving groups for women in the Ban Rai district, Uthai Thani province, the local government organizations must encourage an increase in the market for local homespun weaving products; and the local government organizations must encourage and help the women groups producing these products in the modernization of their business, such as a change in product to reflect the current thoughts and fashion of society, and in improving means of production.

Keywords : project management guidelines, women weaving groups

บทนำ

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระองค์ทรงมีพระปรีชาสามารถยิ่งในสรรพวิชาการ พระองค์ได้เล็งเห็นถึงความสามารถถึงภูมิปัญญาพื้นบ้านของคนไทย ที่มีมาตั้งแต่บรรพกาล ในเรื่อง วัฒนธรรมการทอเครื่องนุ่งห่มเพื่อไว้ใช้ในครัวเรือน โดยเฉพาะประชาชนในชนบทที่ยากไร้ ทำมาหากิน โดยยึดอาชีพหลักทางการเกษตรกรรมเพียงอย่างเดียว จึงทรงมีพระราชดำริ ส่งเสริมอาชีพทอให้กับประชาชน ในชนบท โดยหนึ่งในอาชีพที่พระองค์ให้ความสนใจสนพระทัย ในลำดับต้น ๆ คือผ้าทอพื้นเมืองที่ทรงพิจารณาแล้วว่าในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทยนั้น ประชาชนมีความชำนาญ และมีความรู้ที่ได้รับการสืบทอดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่แล้ว เพียงแต่ให้ มีการส่งเสริม และหาช่องทางในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เพื่อให้ประชาชนมี รายได้เพิ่มขึ้น รวมทั้งสามารถยึดกิจกรรมผ้าทอพื้นเมือง เป็นอาชีพหลักที่มั่นคงได้ต่อไปในอนาคต (ประ โไพพรรณ จารุทวี. 2547: 4-5)

ผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี เป็นการสืบทอดผ้าทอพื้นเมืองแบบภูมิ ปัญญาชาวบ้านของชนชาติลาว มีวิธีการผลิตผ้าทอพื้นเมืองตามวัฒนธรรมประเพณีโบราณมาจนถึงปัจจุบัน สภาพทางสังคมปัจจุบัน วัฒนธรรมตะวันตก เทคโนโลยี ความเจริญได้เข้า ถึงชุมชนชนบท ทำให้คนใน ท้องถิ่นไม่เห็นคุณค่า ไม่นิยมใช้ผ้าทอพื้นเมือง อนาคตมีแต่จะเสื่อมสลายไป เนื่องจากวิถีชีวิตของคนชุมชน ชนบทเปลี่ยนไปตามยุคตามสมัยใหม่อย่างรวดเร็ว การขาดการทำนุบำรุงและอนุรักษ์ไว้ทำให้เกิดผลเสียหยา ต่อคุณค่าทางศิลปะ คุณค่าทางความงามของไทยไปอย่างน่าเสียดายและต้องมีการดำเนินงานเพื่อความอยู่รอด ของผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของ กลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ที่มีคุณค่า ที่สืบทอดศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นไทยให้ยังคงอยู่ มีคุณค่าความเป็นไทยสืบต่อ ไปโดยมุ่งศึกษาการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัด อุทัยธานีรวม 4 ด้าน คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสถานที่ และด้านการส่งเสริมการขาย โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อให้ได้แนวทางการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ต่อไป

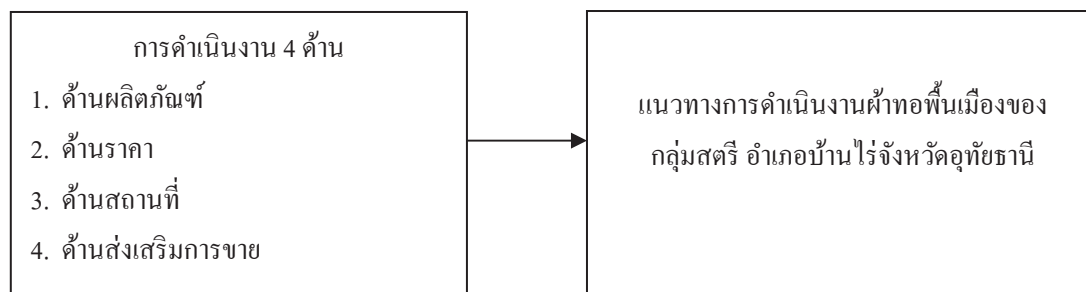
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาปัญหาการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี
2. เพื่อเสนอแนวทางการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี

กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยงานด้วยทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาดของ คอตเลอร์(1996) ซึ่งกล่าวไว้ว่า ทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด (Marketing mix : 4Ps) หมายถึง เครื่องมือ ทางด้านการ ตลาดที่องค์กรธุรกิจนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการตลาดของคอต เลอร์ (1996) ซึ่ง (Mc Carthy) ได้แบ่งเครื่องมือนี้ออกเป็น 4 ประเภท เรียกว่า 4Ps ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ (Product)

ราคา (Price) สถานที่ (Place หรือ Distribution) การส่งเสริมการขาย (Promotion) และเสนอเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยได้ดังนี้

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) ดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งเป็น 2 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 ศึกษาปัญหาการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี

ประชากร

1. กลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 ตำบล ได้แก่ ตำบลห้วยแห้ง ตำบลบ้านบึง ตำบลเจ้าวัด ตำบลทัพหลวง และตำบลบ้านไร่ รวม 20 คน

2. กลุ่มผู้ผลิต ได้แก่ กลุ่มสตรีที่ผลิตผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสตรีผ้าทอพื้นเมืองตำบลห้วยแห้ง กลุ่มสตรีผ้าทอพื้นเมืองตำบลบ้านบึง กลุ่มสตรีผ้าทอพื้นเมืองตำบลเจ้าวัด กลุ่มสตรีผ้าทอพื้นเมืองตำบลทัพหลวง และกลุ่มสตรีผ้าทอพื้นเมืองตำบลบ้านไร่ รวม 348 คน

3. กลุ่มผู้บริโภค ได้แก่ ผู้ที่มาซื้อผ้าทอและบุคคลทั่วไป โดยใช้ข้อมูลปี พ.ศ. 2551 ประชากรเฉลี่ยรายเดือนรวมประชากร 116 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 217 คน ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มผู้บริหาร ได้กลุ่มตัวอย่าง 9 คน ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลาก

2. กลุ่มผู้ผลิต ได้กลุ่มตัวอย่าง 156 คน วิธีการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

3. กลุ่มผู้บริโภค ได้กลุ่มตัวอย่าง 52 คน วิธีการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

ช่วงที่ 2 การเสนอแนวทางการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน เพื่อทำการสนทนากลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ช่วงที่ 1 ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพปัญหาการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี แบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) สอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ผลผลิตกันท์ ราคา สถานที่ การส่งเสริมการขาย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ (Rating scale) (สำราญ มีแจ้ง, 2544 : 37)

ช่วงที่ 2 นำเสนอแนวทางการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม ตามประเด็นการสนทนากลุ่ม ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านผลผลิตกันท์ ด้านราคา ด้านสถานที่ และด้านส่งเสริมการขาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ช่วงที่ 1 การศึกษาปัญหาแนวทางการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี

ผู้วิจัยนำหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย ขอความร่วมมือจากคณะผู้บริหาร เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มสตรี 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสตรีผ้าทอพื้นเมืองตำบลห้วยแห้ง กลุ่มสตรีผ้าทอพื้นเมืองตำบลบ้านบึง กลุ่มสตรีผ้าทอพื้นเมืองตำบลเจ้าวัด กลุ่มสตรีผ้าทอพื้นเมืองตำบลทัพหลวง กลุ่มสตรีผ้าทอพื้นเมืองตำบลบ้านไร่ ลูกค้าและผู้มาใช้บริการกลุ่มสตรีทอผ้าพื้นเมืองอำเภอบ้านไร่ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 217 ชุด เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2552 ด้วยตนเอง และได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 217 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

ช่วงที่ 2 เสนอแนวทางการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี

ดำเนินการสนทนากลุ่ม ณ ห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเจ้าวัด อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2553 โดยผู้ดำเนินรายการเป็นผู้นำเสนอปัญหา ทั้ง 4 ด้าน รวม 12 ข้อ ดำเนินการประชุมการสนทนากลุ่ม ซึ่งมีเลขานุการเป็นผู้จดบันทึกการประชุมการสนทนากลุ่มตามข้อแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาแนวทางการดำเนินงานของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ใช้สถิติค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) แสดงผลวิเคราะห์ดังตาราง 1

ตาราง 1 ระดับปัญหาแนวทางการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา		แปลผล
		$\bar{x}$	S.D	
1	ด้านผลิตภัณฑ์	2.27	0.81	น้อย
2	ด้านราคา	2.62	0.85	มาก
3	ด้านสถานที่	2.22	0.75	น้อย
4	ด้านการส่งเสริมการขาย	2.36	0.81	น้อย
	รวมเฉลี่ย	2.37	0.81	น้อย

3. วิเคราะห์ผลการนำเสนอแนวทางการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี จากกระบวนการสนทนากลุ่มโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

ช่วงที่ 1 ปัญหาการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ภาพรวมทุกด้าน ปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผล ดังนี้

1.1 ด้านผลิตภัณฑ์ ภาพรวมมีปัญหาระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ผ้าทอ มีปัญหามากกว่าข้ออื่น ๆ

1.2 ด้านราคา ภาพรวมมีปัญหาระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า คิดป้ายบอกราคาสินค้าผ้าทอ มีปัญหามากกว่าข้ออื่น ๆ

1.3 ด้านสถานที่ ภาพรวมมีปัญหาระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความสะอาดของสถานที่ มีปัญหามากกว่าข้ออื่น ๆ

1.4 ด้านการส่งเสริมการขาย ภาพรวมมีปัญหาระดับน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า แนะนำการดูแลรักษาสินค้าผ้าทอ มีปัญหามากกว่าข้ออื่น ๆ

ช่วงที่ 2 แนวทางการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี สรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านผลิตภัณฑ์ ให้การอบรมส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับการผลิตผ้าทอพื้นเมืองให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน กลุ่มสตรีควรมีการพัฒนาด้านสีของผ้าทอพื้นเมืองให้มีความแปลกใหม่มีความหลากหลายโดยอาจจะมีการนำสีธรรมชาติและสีเคมีมาผสมกันให้เกิดสีใหม่ และควรมีการแปรรูปผ้าทอพื้นเมืองเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ หรือนำมาตกแต่งสถานที่ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสวยงามและสามารถนำมาใช้ในวิถีประจำวันได้ พร้อมทั้งสร้างภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองโดยการสร้างตราสินค้าเป็นของตนเอง และเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์โดยกันทำบรรจุภัณฑ์ให้มีความเป็นเอกลักษณ์ ควรมีฉลากที่บ่งบอกถึงข้อมูลเกี่ยวกับ

ผลิตภัณฑ์ที่ใช้สีธรรมชาติหรือสีเคมีในการย้อม ขนาดของผ้าพื้นเมือง วิธีการดูแลรักษาผลิตจากกลุ่มสตรีตำบลใดเป็นต้น

2.2 ด้านราคากลุ่มสตรีควรมีการคำนวณต้นทุนก่อนการตั้งราคา เพื่อให้ทราบถึงต้นทุนที่แท้จริงแล้วนำมาทำการบวกกำไรส่วนเพิ่มก่อนการจัดจำหน่าย การตั้งราคาต้องไม่มากกว่าราคาของกลุ่มสตรีที่อื่น และในช่วงเทศกาลต่าง ๆ ทางกลุ่มสตรีควรมีการตั้งราคาผ้าทอพื้นเมืองโดยมีการกำหนดราคาที่ต่ำกว่าปกติเป็นพิเศษเพื่อกระตุ้นให้ผู้ซื้อสินค้าในช่วงเทศกาลดังกล่าว

2.3 ด้านสถานที่ กลุ่มสตรีต้องมีการจัดวางสินค้าที่จำหน่ายให้เป็นหมวดหมู่ง่ายต่อการเลือกซื้อ และสวยงามมีเจ้าหน้าที่ในการเก็บรักษาความสะอาด และอบรมการรักษาความสะอาดให้กับบุคลากรเกี่ยวข้อง พร้อมจัดหาสถานที่จอดรถให้สะดวก ปลอดภัยเพียงพอ

4. ด้านการส่งเสริมการขาย กลุ่มสตรีควรเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าให้มากขึ้นโดยการนำผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองไปจำหน่ายตามสถานที่ต่าง ๆ และควรเรียนรู้การใช้ อินเทอร์เน็ตตำบลและจัดทำเว็บไซต์เป็นของกลุ่ม เพื่อง่ายต่อการสั่งซื้อทำให้การตัดสินใจซื้อรวดเร็วยิ่งขึ้น มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้ซื้อเกิดการรับรู้ถึงผลิตภัณฑ์และเกิดความพึงพอใจในตัวผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง

อภิปรายผล

1. ด้านผลิตภัณฑ์ ดำเนินการเก็บรวบรวมตัวอย่างผ้าทอพื้นเมือง โดยใช้นโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ให้กลุ่มสตรีผ้าทอพื้นเมืองของอำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี เป็นฐานองค์ความรู้ในการเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับผ้าทอพื้นเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอารยะ คุณาศิระ (2547) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อผลิตภัณฑ์ที่ทำจากผ้าของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในตลาดไนท์บาซาร์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยย่อยด้านการตกแต่งสถานที่จำหน่ายที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ได้แก่ พนักงานขายมีบุคลิกภาพที่ดี ความสะอาดเรียบร้อย มีแสงสว่างเพียงพอ สินค้าสวยงาม ร้านมีความเป็นเอกลักษณ์บรรยากาศที่ดี

2. ด้านราคา ผู้ผลิตผ้าทอพื้นเมืองควรจะรวมตัวเป็นกลุ่มเพราะจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการการผลิต และทำให้เกิดอำนาจต่อรองหรือมีความสามารถในการกำหนดราคาและสภาวะของการซื้อวัสดุอุปกรณ์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจา บุญสุภาพ (2545) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการตลาดสินค้าที่ระลึกที่ผลิตจากผ้าพื้นเมืองในอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี พบว่าด้านสินค้า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจและให้ความสำคัญ ระดับมากในควมมีเอกลักษณ์ ความสวยงามและความเหมาะสม

3. ด้านสถานที่ จัดวางสินค้าที่จำหน่ายให้เป็นหมวดหมู่ไม่เกะกะ เพื่อง่ายในการทำความสะดวกและความสวยงามซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญชนิศา กมลเพชร (2546) ได้วิจัยเรื่อง การดำเนินงานธุรกิจชุมชนการผลิตเส้นไหม : กรณีศึกษาบ้านหนองไสน้อย พบว่า การศึกษาระดับชุมชนบ้านน้อยไสน้อยมีการดำเนินการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมควบคู่กับการประกอบกิจกรรมอาชีพอื่น ๆ ของครัวเรือน

4. ด้านการส่งเสริมการขาย อบรมพนักงานในการออกไปให้ความรู้นอกสถานที่และสามารถสาธิตให้กับผู้สนใจผ้าทอพื้นเมืองได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา กริมวงษ์รัตน์ (2544) ได้วิจัยเรื่อง ทักษะศิลปกรรม การซื้อและความชอบผ้าไหมมัดหมี่และผ้าจิด หมู่บ้านนาข่าและกลุ่มผู้ซื้อ พบว่า กลุ่มผู้ซื้อส่วนใหญ่รู้จักสินค้าจากการแนะนำของบุคคลอื่น กลุ่มผู้ซื้อผ้าไหมมัดหมี่พิจารณาซื้อสินค้าที่มีสีสันหลากหลายลายที่นิยมซื้อ คือ ลายหมี่ดอกแก้ว กลุ่มผู้ซื้อผ้าไหมมัดหมี่พิจารณาซื้อสินค้าที่มีลวดลายที่โดดเด่นมีเอกลักษณ์ กลุ่มผู้ซื้อที่มีทัศนคติเห็นด้วยต่อคุณสมบัติของสินค้า โดยเฉพาะผ้าที่มีชื่อเสียงบอกถึงเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ด้านผลิตภัณฑ์ กลุ่มสตรีควรให้ความสำคัญกับการย้อมสีธรรมชาติ การออกแบบลวดลายรูปแบบให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ทั้งในเรื่องของการจัดหาวัตถุดิบที่ได้คุณภาพ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง การจัดบรรจุภัณฑ์ให้มีความหลากหลายและน่าสนใจ
2. ด้านราคา กลุ่มสตรีควรมีการให้ส่วนลดแก่ลูกค้าเมื่อสั่งซื้อในปริมาณมาก เพื่อสร้างแรงจูงใจในการซื้อให้เพิ่มมากขึ้น และควรมีการให้เครดิตในการชำระสินค้า
3. ด้านสถานที่ กลุ่มสตรีต้องมีศูนย์กลางในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง มีการตกแต่งร้านให้สะอาดเป็นสัดส่วน และสร้างบรรยากาศในร้านให้น่าสนใจ
4. ด้านการส่งเสริมการขาย กลุ่มสตรีควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง สม่ำเสมอ ตลอดจนจัดการส่งเสริมการขายเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้บริโภค เช่น สามารถสั่งซื้อได้ทางโทรศัพท์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะแนวทางการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของกลุ่มสตรี อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภค รวมถึงความต้องการ รูปแบบ สี สัน ประเภทของผ้าทอพื้นเมืองที่ต้องการนำไปแปรรูปเพื่อใช้งาน
2. ควรมีการศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการสร้างเครือข่าย หรือการสร้างพันธมิตร เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานผ้าทอพื้นเมืองของจังหวัดอุทัยธานี ให้มีความเข้มแข็ง เพื่อยกมาตรฐานระดับสินค้าผ้าทอพื้นเมืองสู่การส่งออก

รายการอ้างอิง

- เบญจา บุญสภาพ. (2545). แนวทางการพัฒนาการตลาดสินค้าที่ระลึกที่ผลิตจากผ้าพื้นเมืองในอำเภอเมือง
จังหวัดอุบลราชธานี ปรินญามหาบัณฑิต (สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว :
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ประไพพรรณ จารุทวี. (2547). โดมทัศน์ วารสารของสำนักหอสมุด ปีที่ 26 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม)
2547 : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำราญ มีแจ้ง. (2544). การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาระดับปัญหาการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของ
สถานศึกษาค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและทุกกิจกรรม : กรุงเทพมหานคร นิชนเอดเวอร์ไทซิงกรุ๊ป.
- อัจฉรา กริมวงษ์รัตน์. (2544). ทศนคติ พฤติกรรมการซื้อและความชอบไหมมัดหมี่และผ้าขิดหมู่บ้านนาป่า
ของกลุ่มผู้ซื้อ ปรินญามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัญชนิดา กมลเพชร. (2546). การดำเนินงานธุรกิจชุมชนการผลิตเส้นไหม : กรณีศึกษาบ้านหนองไสน้อย.
กรุงเทพมหานคร : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- อารยะ คุณาศิระ. (2547). ปัจจัยที่อิทธิพลต่อการซื้อผลิตภัณฑ์ที่ทำจากผ้าของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศใน
ตลาดไนท์บาซาร์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. ปรินญามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
